

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice,
Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice,
Michalovice, Hostkovice a Hlohov*

Duben 2014

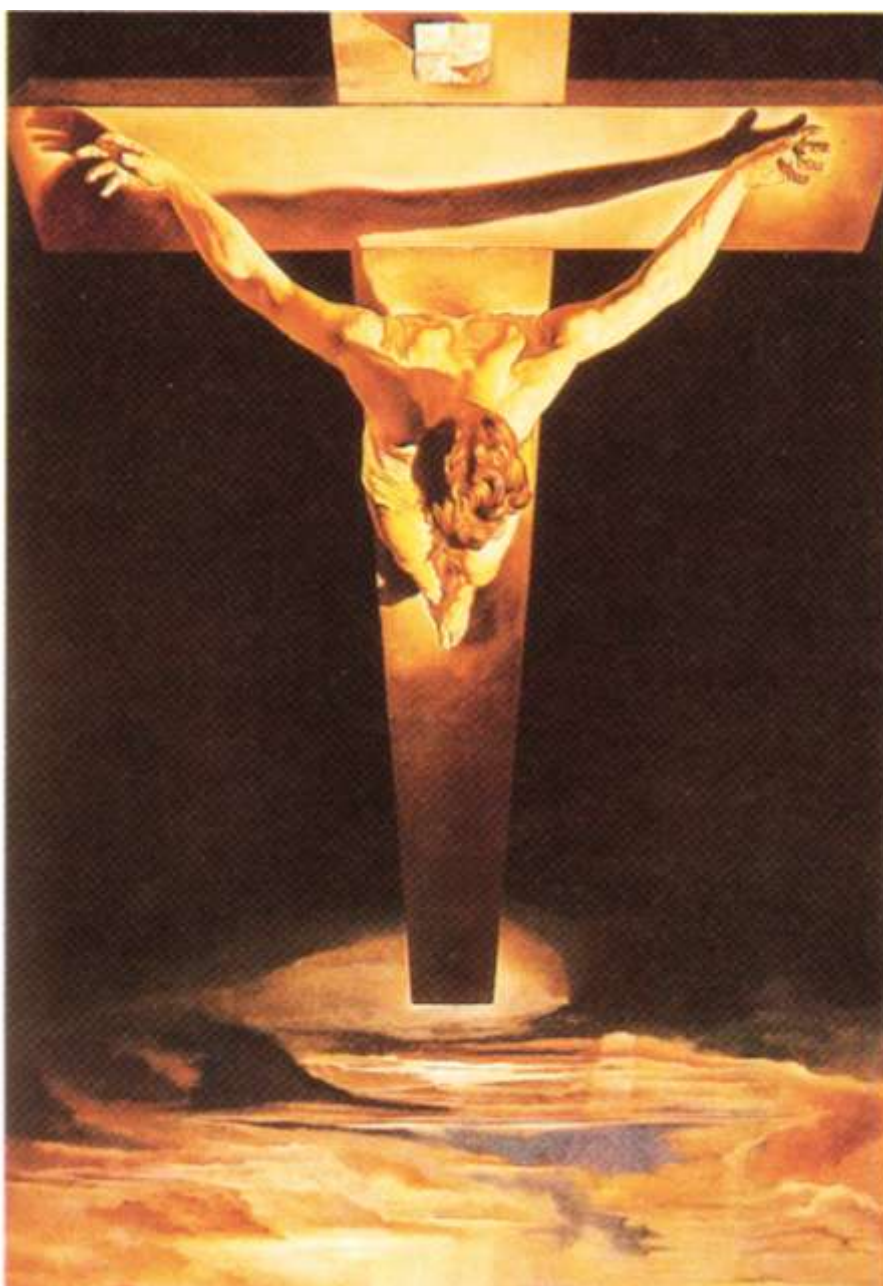
Postní

21. číslo

neprodejné

informace farnosti Bohdaneč

6. ročník

*„Dokonáno“ Bible, Jan: 19,30
(Kristus Sv. Jana od Kříže, malba Salvatora Dalí)*

Kříž

Nepotřeboval Bůh kříž za trest,
ne tak ho ještě sesílat,
naopak, učí nás ho snášet
na těle vlastního Syna.

Nejtěsněji s ním propojeni
bytostně k němu patříme,
hodnotu přenesmírné ceny
získají tak naše kříže.

A kříž – nejvyšší výraz lásky
a láska – věčný život je
a tyto dary už zde vlastnit
je všeho žití vrcholem.

František Trtílek: (D)OTAZNÍKY

Ježíš je pramenem pokoje a odpuštění

A je to. Velikonoce už jsou tu (nebo dokonce za námi) a my se ptáme, jak to je možné, že to tak uteklo, vždyt' ještě nedávno tu byly Vánoce, popřípadě si můžeme myslet, že už tyto svátky známe, vždyt' se každý rok opakují. Velikonoce jsou oslavou Ježíšova vzkříšení, jeho vítězství nad smrtí, hříchem a temnotou. Kristus se vydal do krajnosti, aby nám umožnil život v Boží blízkosti, ve společenství s druhými, taktéž sdílejícími radostnou naději ve Vzkříšeného. Velikonoce nejsou jen připomínkou něčeho dávného, jsou povzbuzením i pro nás.

V našich farnostech vnímám mnoho pěkného, vnímám také, že jsme občas rozhádaní, zahledění do sebe. Právě do této naší situace vstupuje vzkříšený Kristus a říká: „Pokoj vám“. Apoštolové po Ježíšově smrti seděli ve strachu, schovaní, zamčení a obávali se budoucnosti. Vzkříšený Ježíš vstupuje do jejich středu a říká: „Pokoj vám“, posílá je do světa, aby hlásali radostnou zvěst o Kristu, odpuštění, pokoji, ... Také letošní Velikonoce se opakuje (zpřítomňuje) tato událost a vzkříšený Ježíš vchází do našich farností s radostnou zprávou, že už se nemusíme bát nikoho a ničeho, protože On je s námi. Můžeme se přestat schovávat jeden před druhým, odpustit si, to co nás v minulosti zranilo. Dává nám sílu, abychom už nemuseli vytahovat staré obvinění, urážky a předsudky. Dává nám novou šanci tvořit společenství, vydávat společné svědectví o Ježíši, o církvi, o naší farnosti.

Velikonoční víra znamená přestat se klanět světu a jeho svádění, nabídkám a poklonit se před Kristem. Papež Jan Pavel II. napsal: „Klanějte se jedinému pravému Bohu, přiznejte mu první místo ve svém bytí! Modloslužba je stálým pokušením člověka. Bohužel jsou lidé, kteří hledají vyřešení problémů v náboženských praktikách neslučitelných s křesťanskou vírou. Pokušení věřit jednoduchým mýtům úspěchu a moci je silné; je nebezpečné souhlasit se zamlženými pojetími svatého, která představují Boha ve formě kosmické energie nebo jinými způsoby, které se neshodují s katolickým učením. Nevěřte lživým iluzím a pomíjivým módám, které nezřídka zanechávají tragické duchovní prázdno! Odmítejte vábení peněz, konzumismu a lstivého násilí, které někdy předkládají masmédiá.

Klanění se pravému Bohu představuje opravdový postoj odporu vůči každé formě modloslužby. Klanějte se Kristu: On je kámen, na kterém postavíte svou budoucnost a spravedlivější a solidárnější svět. Ježíš je vládcem pokoje, pramenem odpuštění a usmíření, který může všechny členy lidské rodiny učinit bratry.“

Ano, také my přijmeme od Krista dar odpuštění a smíření. To znamená, začneme také každý z nás prosit o tento dar, přijmeme ho a rozdáveme druhým. Papež František v katechezích opakuje: „Hledíme-li na Svatou Rodinu, upoutává nás také jednoduchost života, který vede v Nazaretu. Je to příklad, který velice prospívá našim rodinám, pomáhá jim stávat se stále více společenstvím lásky a smíření,

kde se zakouší něha, vzájemná pomoc a vzájemné odpuštění. Připomeňme si tři klíčová slova pokojného a radostného života v rodině: **s dovolením, děkuji, promiň.** Rodina, ve které se namísto neomalenosti žádá o dovolení, namísto sobeckého jednání se děkuje a ve které ten její člen, který zjistí, že učinil něco nepěkného, umí požádat o odpuštění, taková rodina potom žije v pokoji a radosti. Pamatujme si tato tři slova. A můžeme je společně zopakovat: s dovolením, děkuji a promiň.“

Také my můžeme začít tímto „málem“ a mezi sebou používat tato tři slova. Všem přeji požehnané Velikonoce, lásku nebeského Otce, společenství Ducha svatého a radost od našeho vzkříšeného Pána.

P. Stanislav Tomšíček

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora **OKÉNKO DO DUŠE: „Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja...!“**

Napadá mě, že Neckářova „vánoční“ píseň by se po drobné úpravě, hodila spíše pro velkonoční čas; vždyť slavné ALELUJA patří Kristu zmrtvýchvstalému!

Pojďme však ve farnostech, a zvláště té „naší“ bohdonečské, od postní doby. Nejen, že už nebývaly taneční zábavy – ta usebranost se projevovala účastí na křížových cestách, zvláště pak na zájmu o svátost smíření, jež vrcholila pozváním kněží z ostatních farností – pro ty, kdo raději volili jako zpovědníky hostující kněze. (Naše rodina byla vždy věrna tomu našemu).

Občerstvení pro unavené zpovědníky bylo vždy u Veletů. O křížových cestách jsem již psal. Nastalo pak Velikonoční triduum – jež pro nás, žáky ZŠ přineslo úkoly v podobě služeb u Božího hrobu a vystavení Nejsvětější Svátosti (tj. monstrance s Tělem Kristovým).

Vzpomínám i na trochu odlišnou liturgii – Bílá Sobota již ráno, v průběhu převleky fialové a bílé barvy...

(Barva červená pro Květnou neděli a Velký pátek nebývala).

Avšak – co bylo těžištěm Velikonoc – tzv. VZKŘÍŠENÍ! Bílá sobota večer – a průvod kolem kostela! Kapela hraje „Hle vstalt’ jest nyní Kristus Pán“, kněz s monstrancí pod nebesy, jež nesli výjimečné osoby obce – a po návratu do kostela „Te Deum (Bože, chválíme Tebe).

Dnes, kdy už smíme, bez zákazu slavit svobodně liturgii, se setkáváme s dvěma názory: zůstat se svými slaveními v kostele, nebo vyjít ven a ukázat všem svou víru? Nechávám na vás a vašich názorech. I to může být diskusí v našem Zpravodaji.

Ale hlavně – Pane, neopouštěj nás, buď s námi v peripetiích radostí i starostí!

Váš Karel Pompe

Salvator Dalí: Kristus sv. Jana od Kříže

Obraz na titulní stránce tohoto čísla je replikou známého surrealistického obrazu slavného malíře Salvatora Dalího - Kristus sv. Jana od Kříže. Obraz Christ of Saint John of the Cross pochází z roku 1951 a zobrazuje Ježíše Krista na kříži, jenž se vznáší nad jezerem s loďkou a rybáři. Na kříži však nenalezneme žádnou krev, hřebíky ani trnovou korunu. Podle Dalího snu by zobrazení Krista zkazily. Trojúhelník, jenž tvoří Kristovy paže, symbolizuje Svatou trojici. Dalí se v této malbě inspiroval obrazem španělského mnicha Sv. Juana de la Cruz pocházejícího ze 16. století. Malba je uložena v Kelvingrove Art Gallery v Glasgow. V roce 2006 vyhrál

Kristus sv. Jana od Kříže soutěž o nejpopulárnější obraz ve Skotsku. Převládající barvy tohoto obrazu jsou tmavé barvy a jeho formát je na výšku.

(zpracováno podle internetu)

BOHOSLUŽBY O VELIKONOČNÍCH SVÁTCÍCH

Postní doba, stejně jako Tichý, či Velký, nebo Svatý týden a po něm velikonoční svátky jsou nejvýznamnějším obdobím křesťanů a měly by se lišit hlavně intenzivnějším prožíváním víry a naší příslušnosti ke křesťanství, včetně návštěvy bohoslužeb. Na Zelený čtvrtek budou v Červených Janovicích od 18.00, na Velký pátek budou obřady od 18.30 ve Zbraslavicích, velikonoční vigilie - Bílá sobota bude od 18.00 ve Zbraslavicích. Vzkříšení - Hod Boží velikonoční v neděli bude v 8.00 v Pertolticích, v 9.45 v Bohdanči, také jako pouťová mše svatá a v pondělí velikonoční bude opět mše svatá v Bohdanči od 9.45. Všichni jste srdečně zváni na dny umučení a Vzkříšení Ježíše Krista.

STŘEDEČNÍ MŠE SVATÉ V BOHDANČI A V NAŠICH KAPLIČKÁCH

...budou opět pokračovat jako loni, v podvečer od 18.00, střídavě v Bohdanči v kostele a pak našich kapličkách, v Řeplicích, Bělé, případně ve Šlechtíně, nebo v kostele v Michalovicích. Podrobnější informace budou včas oznámeny v ohláškách a vvvěšeny ve vitrínce na kostele v Bohdanči.

Proč název „Velikonoce“?

Proč ne třeba Jaronoce, nebo Vajíčkonoce?

Když se řekne Velikonoce, potom se většině lidí zřejmě vybaví pomlázka, vajíčka a volné pondělí. Proč se ale v názvu „Velikonoce“ skrývají slova veliký a noc? Co to má společného se svátky jara? S volným pondělím? Proč neříkáme třeba Vajíčkonoce? Nebo Jaronoce? Proč zrovna Velikonoce?

Svátek osvobození zotročeného národa

Název „Velikonoce“ v sobě nese starý příběh, který se odehrál před mnoha tisíci lety v Egyptě. Tehdy zde existovalo malé etnikum - Hebrejové (Židé). Ti po různých peripetiích jedné noci Egypt opustili, protože v něm nechtěli déle vykonávat otrocké práce. Tato noc byla pro Židy tak významná, že jí začali říkat Velká. Od toho i naše Velikonoce. Tedy tento svátek byl a je úzce spojený s myšlenkou svobody.

O Velikonocích byl v Jeruzalémě ukřižován Ježíš

O několik set let později na Velikonoční svátky, kdy si Židé připomínali vyjití z Egypta, byl v Jeruzalémě ukřižován jakýsi Žid jménem Ježíš. Tvrdil, že existuje nejen otroctví doslovné, ale i otroctví, kdy člověk dělá věci, které nechce a ze kterých si nemůže pomoci. Zároveň tvrdil, že zná cestu k tomu, jak poznat Boha osobně. Když se ho ptali, jak cesta poznání Boha vypadá, odpovídal, že on sám je cestou. Tvrdil, že kdo v něj uvěří, získá věčný život. Za tato slova byl nakonec popraven. Po třech dnech ale vstal z mrtvých. Mnozí tvrdí, že se jedná o legendu, jenže prázdný hrob tehdy nezpochybňovala ani Ježíšova opozice, všichni se mohli přesvědčit, že v hrobě není. Navíc se ukázalo, že to, co o sobě Ježíš tvrdil, byla pravda – tedy že je Boží Syn a že dokonce má moc i nad smrtí. Velikonoce tedy pro křesťany znamenají připomenutí Ježíšova ukřižování a zmrtvýchvstání.

Toužíme milovat a být milováni, ale nezvládáme to

Důležitější než připomínka je ale význam Velikonoc. Tento svátek vychází na jaro, a proto někdy říkáme „svátky jara“. Možná, že někteří lidé cítí při návratu jara „novou mízu“, a někdy dokonce i uprostřed našich měst cítíme nový dech života. Velikonoční poselství ukazuje, že existuje ještě jiná dimenze života, než tento život časný. Ukazuje nám, že kdesi hluboko v nás nosíme touhu po dokonalosti, kráse, lásce, porozumění, hodnotě a dalších úžasných vlastnostech. Problém ale je, že vždy narážíme... nikoli hlavně na druhé lidi, ale - i když si to neradi přiznáváme, sami na sebe. Na svoje sobectví, pohodlnost, někdy pocity viny atd. Tyto a další vlastnosti nám brání, abychom dosáhli tužeb, které jsem zmínil. Občas se jich sice dotýkáme a zakoušíme je, ale pak jakoby se rozplynuly. A právě v tom tkví základní lidský

problém, o kterém Ježíš mluvil jako o „otročení hříchu“. Převedeno do řeči svátků jara, na jednu stranu cítíme probouzející se život, toužíme milovat, být milováni, ale pak se stane, že to zase někde nezvládneme. A toto nás odděluje nejen od lidí, ale i od Boha.

Vnitřní svobodu může zakusit každý z nás

Dobrá zpráva, která shrnuje velikonoční poselství, je, že existuje řešení. Tak jako kdysi o Veliké noci vyšli Izraelci do svobody, můžeme vnitřní svobodu zakusit my. Jak? Skrze odpuštění, které dává Ježíš všem, kdo o to stojí a skrze víru v Něj. Velikonoce jako svátky probouzejícího se života, ukazují na Boha jako na dárce života, kterému není nikdo lhostejný. Nikdo.

(zpracováno podle internetu Víra.cz, autor David Novák, kazatel)

MINISERIÁL o význačných svatých: Část devatenáctá

Svatá Bernadeta Soubirousová 1844 – 1879 (16. duben)

Bernadeta Soubirousová se narodila v Lurdech 7. ledna 1844. Bernardeta nemohla získat vzdělání a proto pomáhala chudým rodičům. Pásala ovce, sbírala dříví, občas sbírala u říčky Gave v Massabielském háji naplavené dřevo. Jedno dne v průrvě spatřila bílou paní, držící v ruce růženec. 25. března 1858 zaslechla líbezný hlas: „ Jsem Neposkvrněné početí.“ Bernardeta pochopila, že svoji milost jí prokazuje sama Panna Marie. Při dalších setkáních Panna Marie předala dívce několik rad a vzkazů pro kněze a výzvu, aby lidé činili pokání. Sv. Bernardeta zemřela 16. dubna 1879. Po smrti P. Marie jí při zjevení polosmutně a poloveselě řekla: „ Neslibuju ti, že tě učiním šťastnou na tomto světě, ale na onom.“ Pius XI. Ji prohlásil za svatou. Její tělo zůstalo po smrti neporušeno a bylo vystaveno v zasklené rakvi.

Po čtyřletém zkoumání bylo potvrzeno, že v jeskyni u Lurd došlo k opakovanému zjevení Panny Marie a že svědectví je pravdivé. Na místě zjevení se objevil léčivý pramen a již v prvních letech po události tu docházelo k náhlým vyléčením chromých a nemocných.

Bohunka Laudátová

POSTAVY SVATÉHO TÝDNE

V událostech Svatého týdne, kdy si připomínáme Ježíšovo utrpení a smrt na kříži, vystupuje mnoho postav.

Doplň nedokončené věty správnými jmény. Písmena, která jsou za jmény, napiš do tabulky ke stejnému číslu, jako má začátek věty. Dozvíš se, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých pro ... (dokončení v tajence).

1. V Getsemanech byl s Ježíšem Petr, Jan a Pilát **Á**
2. Za třicet stříbrných zradil Ježíše Barabáš **D**
3. Petr ut'al ucho člověku jménem Jakub **E**
4. Velekněz, ke kterému Ježíše dovedli, byl Jidáš **CH**
5. Ježíše třikrát zapřel apoštol Josef z Arimatie **I**
6. Král, který pláštěm zesměšnil Ježíše, byl Jan **Í**
7. Místo Ježíše byl propuštěn vzbouřenec Malchus **L**
8. Ježíše odsoudil k smrti na kříži Maria **P**
9. Na cestě pomáhal Ježíšovi nést kříž Kaifáš **S**
10. U kříže stála Ježíšova matka Marie Magdalská **S**
11. Pod Ježíšovým křížem stál také apoštol Petr **Š**
12. Ukřižování sledovala zpovzdálí i Herodes **U**
13. Ježíšův hrob ve skále koupil Šimon z Kyrény **V**

TAJENKA:

4	10	8	12	6

9	5	1	2

3	13	7	11

NÁBOŽENSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ PRO DOSPĚLÉ

S potěšením bychom vám chtěli, počínaje tímto číslem, nabídnout biblické vzdělávání pro dospělé, které je rovněž dostupné na našich webových stránkách bohdanečské farnosti, v kolonce vzdělávání a jehož autorem je P. Martin Sklenář, s jehož laskavým souhlasem postupně otiskneme všechny jím zpracované lekce v našem farním Zpravodaji.

Tématem náboženství pro dospělé jsou dějiny spásy. Nejprve bude vždy zpracovaná lekce, za ní budou kontrolní otázky, na které bychom měli být schopni odpovědět podle přečteného textu z lekce, zda textu rozumíme a také zda si z něj něco pamatujeme. Správné odpovědi na otázky budou vždy na konci časopisu.

Ke čtení lekcí a studiu bychom měli používat Bibli – abychom si některé věci mohli sami ještě dohledat, přesně přečíst. Bible, Písmo svaté je kniha, která by měla být samozřejmostí v každé křesťanské domácnosti, nejen jako doplněk knihovny, ale jako praktický denní průvodce a společník, protože je Slovem Božím. Často se stává, že někdy mají lepší znalosti Písma lidé, kteří nejsou praktikující křesťané, než my, kteří pravidelně navštěvujeme kostely. Většina z nás se od školních let v náboženství přestala vzdělávat a také úroveň našich znalostí zůstala „školní.“

Křesťanskou povinností věřících je také předávat víru dále, svým potomkům, nebo bližním, či lidem kolem sebe, pokusit se odpovědět na jejich otázky, nebo obhájit to, k čemu se my sami hlásíme, či žít a chovat se tak, abychom mohli být ostatním, se kterými se setkáme, či pracujeme, příkladem, nebo abychom alespoň dobře reprezentovali křesťany a věřící ve společnosti.

Naše znalosti náboženství ze školních lavic nám již v dospělosti nevystačí, máme rodiny, pohybujeme se v různých kolektivech, řešíme různé problémy, nebo bolesti. Stejně tak jako počítač umazává informace ze své paměti, tak i náš mozek umazává z naší paměti, aby udělal místo dalším informacím, proto bychom neměli spoléhat na to, co si mlhavě pamatujeme ze školních let, ale znovu si náboženství oživit, rozšířit své vědomosti, podívat se na něj teď a vybrat si něco pro sebe. Proto budeme do našeho farního časopisu pravidelně tisknout všechny lekce P. Martina Sklenáře, které pro farníky ve svých farnostech připravil a o které se podělí i s námi.

O autorovi náboženství pro dospělé:

P. Martin Sklenář se narodil v roce 1983, jako sedmé, předposlední dítě ve věřící rodině. Od dětství se podílel, především jako ministrant, na farním životě u kostela sv. Ludmily v Praze, na Vinohradech. Studoval šestileté Všeobecné gymnázium v Praze - Čakovicích, které v roce 2003 úspěšně zakončil maturitní zkouškou. Během školních let navštěvoval výběrový dětský pěvecký sbor Rolnička.

10.

Po střední škole nastoupil na rok do Teologického konviktů v Olomouci. Poté byl šest let v semináři a při tom studoval tři roky teologii na KTF UK v Praze a tři roky na Lateránské univerzitě v Římě. Vysokoškolské studium zakončil v červnu roku 2010. Od 1. července 2010 byl ustanoven jako samostatný pastorační asistent ve farnosti Kolín. Jáhenské svěcení přijal v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha 11. září 2010 z rukou otce biskupa Karla Herbsta. Od té doby byl ustanoven ve farnosti Kolín jako jáhen. Kněžské svěcení přijal 25. června 2011 v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha z rukou otce kardinála Dominika Duky a od 1. července 2011 byl ustanoven jako farní vikář ve farnosti Vlašim a jako administrátor excurrendo ve farnosti Veliš. Od 1. července 2013 byl ustanoven jako farní vikář ve farnosti Kolín.

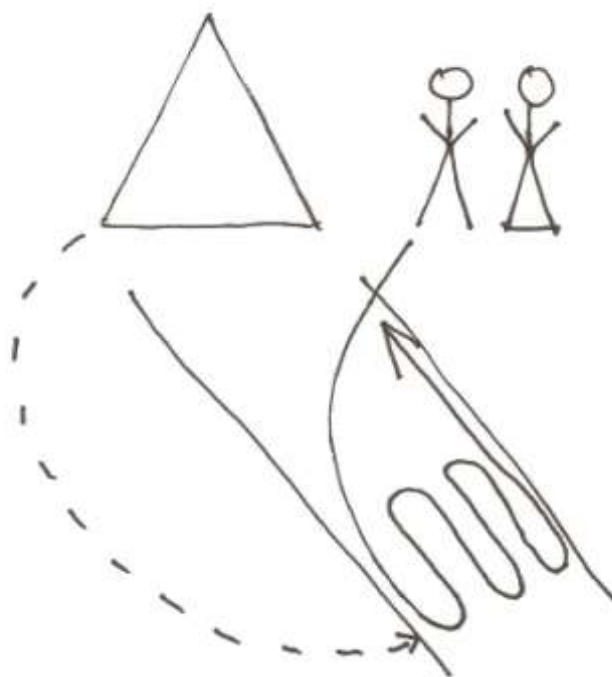

Úvodní hodina – dějiny spásy – úvod do náboženství

Tématem budou Dějiny spásy. Cílem těchto hodin je podat ucelený pohled na křesťanský život. Jednotlivá témata tedy nebudou probírána do hloubky (to může být cílem příštích let), ale budou jen „nastřelena“, představena v kontextu křesťanského života, v kontextu dějin spásy.

Každá hodina bude zakončena seznamem otázek a odpovědí, které mají sloužit k snadnějšímu učení a zapamatování si základních vědomostí.

Celý rok se budeme učit podle jednoho obrázku, který velmi jednoduchým způsobem zachycuje dějiny spásy a zároveň tedy odhaluje jednotlivá témata, kterým se budeme věnovat. Jedná se o následující obrázek:

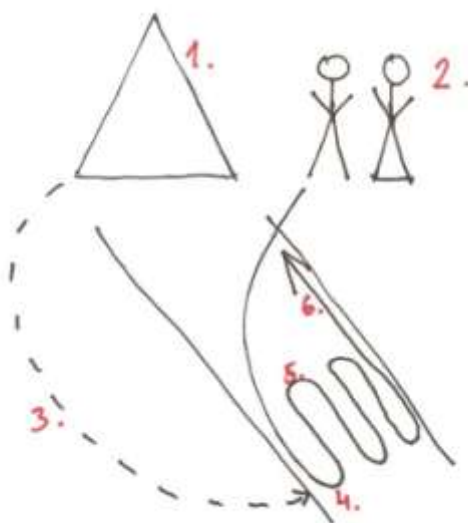

Na počátku všeho je Bůh, stvořitel nebe i země, stvořitel člověka. Člověk byl stvořen k tomu, aby prožíval svůj život v Boží blízkosti, aby prožíval svůj život ve štěstí.

11.

Člověk toto ale odmítl. Chtěl se rovnat Bohu, chtěl se sám sobě stát bohem a určovat si, co je správné a co špatné. Tímto svým postojem (první hřích) se postavil mimo Boha, který je život a začal nutně směřovat ke smrti (dědičná viny). Avšak Bůh člověka tak miluje, že poslal svého Syna, aby nás svou vykupitelskou smrtí opět obrátil zpět k sobě. My máme na tomto obrácení podíl ve svátosti křtu. Člověk se ale ve své svobodě neustále obrací k Bohu zády. Přesto mu Bůh neustále dává ve svátostech možnost nejen se k němu vracet, ale také s ním prožívat svůj život, a směřovat k němu do jeho nebeského království.

Z toho je tedy zřetelný obsah našeho vzdělávání se ve víře:

1. Nejprve si budeme vyprávět o Bohu. Nejvíce se toho o Něm dozvídáme z Písma svatého. Proto se trochu podrobněji zaměříme na Písmo svaté Starého zákona.
2. Následně se dotkneme tématu prvního hříchu a s ním spojené dědičné viny.
3. Po té zaměříme svou pozornost na Boží milosrdnou lásku, o které se zvláštním způsobem dozvídáme z evangelií.
4. Na Ježíšem přineseném vykoupení a spáse máme podíl především slavením svátostí.
5. Svátosti proložíme také otázkou desatera a hříchu.
6. Celý rok pak zakončíme tématem prožívání křesťanského života, jako společenství s Bohem a s bližními, respektive jako směřování k posledním věcem (eschatologie).

Na závěr je ještě vhodné upozornit na to, že pokud budou během roku užívány nějaké citace Písma svatého, bude se jednat, pokud nebude řečeno jinak, o citace z Českého ekumenického překladu (ČEP). Pokud budete povzbuzeni k přečtení si některého úryvku, opět se předpokládá ekumenický překlad.

Pro ty, kteří si nejsou jisti v práci s Biblí, předkládám toto vysvětlení. Pokud v závorce stojí označení Gn 3,15, tak je tím označen konkrétní verš Písma svatého. První označení (v našem případě Gn) označuje knihu (kniha Genesis). První číslo označuje to, o jakou kapitolu se jedná. V našem případě tedy o 3. kapitolu. Kapitoly jsou v Písmu svatém

vyznačeny velkou, tučnou číslicí. Druhé číslo označuje verš. Jedná se o malé číslo, které je uprostřed textu. V tomto případě se tedy jedná o větu: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrťí hlavu a ty jemu rozdrťíš patu“.

Citace ještě může být označena následujícím způsobem: Gn 3,15n, resp. Gn 3,15nn, kde „n“ znamená ještě následující verš, respektive „nn“ znamená ještě následující verše.

Pokud máte nějaké otázky, je možné se na mě s nimi obrátit na můj mail: sklenarmartin@seznam.cz, či případně se na mě obrátit osobně.

Kéž nás Bůh naplní svým svatým Duchem, aby nám toto vzdělávání ve víře sloužilo nejen k hlubšímu poznávání Boha, ale také k intenzivnějšímu vztahu k němu.

1. hodina – poznání Boha – Písmo svaté, jeho rozdělení

Prvním, čemu, respektive Komu se v letošním roce chceme ve svém vzdělávání věnovat, je Bůh. Chceme se zaměřit na to, jakým způsobem jej můžeme poznávat, co se o něm dozvídáme.

Člověk poznává Boha různým způsobem. Jiným způsobem ho poznával člověk v ráji, jinak poznáváme Boha ve svých bližních, jinak ho poznávám ve svém vlastním životě, ve svých vlastních zkušenostech, zcela jedinečně jej poznávám v osobě Ježíše Krista...

Jedním z hlavních způsobů, jak poznávám Boha, je četba Písma svatého. Právě v četbě Bible se mohu o Bohu zcela bezpečně dozvědět, že je Láska (a prostřednictvím jednotlivých příběhů to není jen nějaké tvrzení, ale je to skutečnost, kterou mohli a mohou lidé jednotlivých dějinných etap zakoušet v konkrétních životních situacích). Mohu jej vnímat jako Boha, který se zjevuje, který se stará o svůj lid, jako Boha, který zůstává věrný... Mohu ho také poznávat jako toho, kdo je stále uprostřed svého lidu, kdo stále ke svému lidu promlouvá, se kterým je moudré žít.

Četba jednotlivých knih a jednotlivých částí Písma svatého mě neustále vede a neustále prohlubuje takové poznání Boha.

Když беру do ruky Písmo svaté, první, co je třeba si uvědomit, je, jakou knihu to vlastně do ruky беру. Když se chci učit češtinu, vezmu si do ruky učebnici češtiny. I když v učebnici matematiky bych mohl rovněž najít nějaké slovní úlohy, ze kterých bych se mohl učit pravopis, přesto to zcela logicky nedělám. Podobně když si беру do ruky nějaký román, nebudu z něj vyvozovat historické závěry, apod.

Bible není ani sbírkou zákonů, ani učebnicí dějepisu, ani básnickou sbírkou, ani vědeckou knihou, ani filosofickým pojednáním. I když i o těchto věcech v nějaké míře pojednává, hlavním smyslem Písma svatého je něco jiného. Bible hovoří pomocí těchto literárních druhů především o Bohu, o tom, kdo je a jaké jsou jeho úmysly s člověkem.

Nejzřetelněji je to vidět v pojmání dějin. Knihy Písma svatého vznikají na pozadí dějinných událostí a o těchto událostech vyprávějí. Svatopisec ale pojímá dějiny jiným způsobem, než

my v dnešní době. Jeho cílem není zapsat, co a jak přesně bylo, ale ukázat to, že Pánem dějin je Bůh.

Písmo svaté je inspirováno Duchem svatým. Duch svatý jedinečným způsobem spolupracuje se svatopiscem. Nevede tedy jeho ruku, ale naplňuje svatopisce Božím slovem, které potom svatopisec svým osobním způsobem vyjadřuje. Písmo svaté je tedy podmíněno dějinnými okolnostmi, slovníkem doby, vyjadřováním svatopisce...

V Písmu svatém můžeme rozlišit čtyři různé smysly, a to literární smysl, duchovní smysl (ten dělíme na tři – alegorický, morální a anagogický). Katechismus katolické církve nám k tomu jednoduše říká: „Literární smysl učí, co se stalo, alegorický, v co věřit, morální, jak jednat, a anagogický, kam směřovat“ (KKC 118).

Křesťané rozdělují Bibli na dvě základní části: Starý zákon (SZ) a Nový zákon (NZ). SZ má 46 (45) knih (záleží na tom, zda počítáme knihu proroka Jeremiáše a Pláč jako jednu či dvě knihy), NZ jich má 27. Písmo svaté má tedy 73 (72) knih.

V první části tohoto vzdělávání zaměříme svou pozornost jen na SZ. Četbou jeho příběhů a věnováním se dějinným událostem jeho doby budeme poznávat Boha a to, jakým způsobem vstupuje do života člověka, jakým způsobem se v jeho životě projevuje.

Knihy SZ (na rozdíl od většiny novozákonních knih) nejsou dílem jednotlivých autorů, ale vznikají více jak 1000 let. Nejprve se šíří ústní vyprávění, která se na různých územích postupně zaznamenávají. Na počátku tak má každý kmen svá vlastní vyprávění.

V momentě, kdy dochází k dobytí některého z Izraelských území, zápisy těchto jednotlivých kmenů se shromažďují na jednom místě. Zde dochází tedy nejen k jejich shromáždění, ale také k jejich sjednocování a redakčním úpravám. Největší redakční práce pak byly vykonány za babylonského zajetí (586-538 před Kr.), kam židé odnesli svá Písma a kde měli „dostatek času“ na redakci těchto textů pracovat. SZ v naší podobě (bez deuterokanonických knih) pochází zhruba ze 4. stol. před Kr.

SZ byl napsán hebrejsky, částečně aramejsky a později (některé deuterokanonické knihy) také řecky. V době, kdy židé, kteří žili místo Izraelské území, přestávali rozumět Písmu svatému, tak si vytvořili v Alexandrii v 1. stol. př. Kr. řecký překlad. Tento překlad se jmenuje Septuaginta (značka LXX). Tento překlad je pro nás křesťany důležitý, protože jej přijala za svůj prvotní církev. Pokud se v NZ bude citovat Písmo Starého zákona, pak se bude jednat o citaci ze LXX.

LXX rovněž předkládá některé knihy, které nejsou v hebrejské židovské Bibli. Katolická církev je ale přijala za kanonické, inspirované. Tyto knihy jsou označovány jako deuterokanonické (druhý kánon).

Rozdělení SZ je pochopitelně rozdílné:

- židé svá Písma nenazývají samozřejmě SZ, ale nazývají je TeNaK – počáteční písmena třech částí – Tóra, Nevím, Ketuvím – Pět knih Mojžíšových, Proroci a Spisy.
- křesťané rozdělují knihy SZ různým způsobem. Jedním z nejrozšířenějších je rozdělení na čtyři části, totiž na Pentateuch, knihy historické, knihy prorocké a knihy sapienciální (mudroslovné) a básnické.

Pět knih Mojžíšových (polatinčtěné řecké názvy):

- Genesis – kniha pŕvodu.
- Exodus – kniha vŕchodu.
- Levitikus – kniha svatosti a obřadů.
- Numeri – kniha vŕčtu.
- Deuteronomium – kniha druhého, obnoveného zákona – shrnutí.

Knihy historické:

- Jozue, Soudců, Rút, 1. a 2. kniha Samuelova, 1. a 2. kniha Královská, 1. a 2. kniha Letopisů (Paralipomenon), Ezdráš, Nehemjáš, Ester, Tobijáš, Judit, 1. a 2. Makabejská

Knihy sapienciální a básnické:

- Jób, Žalmy, Přísloví, Kazatel, Píseň písní, Sírachovec, Kniha moudrosti.

Knihy prorocké:

- *čtyři velcí proroci*: Izajáš, Jeremjáš (Pláč Jeremjášův, Báruk), Ezechiel, Daniel.
- *dvanáct malých proroků*: Ozeáš, Ámos, Micheáš, Jóel, Abdijáš, Jonáš, Nahum, Abakuk, Sofonjáš, Ageus, Zacharjáš, Malachiáš.

Důležitou událostí, kterou je třeba rovněž zmínit, jsou tak zvané Kumránské nálezy. Na počátku 20. století byl nejstarší dochovaný rukopis Písma svatého někdy přibližně z 9. stol. To nebylo příliš dobré. Proč? Pokud hovoříme o historických knihách, jedna ze základních věcí, která by nás měla zajímat, je to, jak velký časový rozdíl je mezi originálem a prvním dochovaným rukopisem. Papyrus, na který se psalo, v běžných klimatických podmínkách příliš nevydržel a bylo tedy nutné daný text čas od času ručně přepsat. Navíc i pro šíření daného textu bylo nutné ruční přepisování. Představme si tedy místnost, ve které sedí třeba 10 lidí, kterým někdo diktuje text (třeba i v jazyce, který v běžném užívání postupně upadá) a oni jej zaznamenávají. Je zcela přirozené se domnívat, že při takovémto přepisu dojde k některým chybám. Pokud mám mezi originálem a prvním dochovaným rukopisem 9 století, pak tam mám nespočet takovýchto přepisů a s ním možností domnívat se, že došlo k nějakému postupnému přechýlení textu a jeho významu.

Roku 1947 se ale v Kumránských jeskyních u Mrtvého moře podařil jeden z nejvýznamnějších objevů. Byly zde totiž nalezeny svitky kumránské komunity, která žila již v Ježíšově době a jejíž zánik je datován k roku 135 po Kr. kdy Římané potlačili povstání Bar Kochby a zcela rozprášili židovský národ. Obyvatelé kumránské sekty schovali své posvátné spisy před Římany v nedalekých jeskyních, kde byly schovány až do onoho roku 1947, kdy je našli beduíni. Některé svitky, které se zde našly, pocházejí i z Ježíšovy doby. Kumránské svitky obsahují téměř všechny starozákonní texty. Nejstarší rukopisy tedy už nejsou z 9. století, ale ze století 1.

Při nálezů Kumránských svitků zajásali jednotliví odpůrci autentičnosti starozákonních textů, kteří poukazovali právě na přílišnou časovou prodlevu mezi originálem a prvním dochovaným rukopisem. Domnívali se, že se nyní ukáže, že v tradici došlo během staletí k překroucení původního významu. Jejich očekávání ale nebyla naplněna. Ba naopak. Je až s podivem, že při srovnání Kumránských svitků s dochovaným opisem se shledalo, že tyto texty byly předávány s velikou přesností.

(P. Martin Sklenář)

Nabízené otázky k snadnějšímu studiu náboženství

1. Je Bible učebnicí dějepisu, básnickou sbírkou, vědeckou knihou, filosofickým pojednáním, nebo vypovídá o Bohu jaký je a jaké má úmysly s člověkem?
2. Co to znamená, že Písmo svaté je inspirované?
3. Jaké jsou čtyři smysly Písma?
4. Co nám říkají jednotlivé smysly Písma svatého?
5. Kolik je knih Písma svatého?
6. Kolik je knih Starého zákona?
7. Kolik je knih Nového zákona?
8. Jak vznikaly knihy SZ?
9. Do kdy můžeme datovat vznik SZ tak, jak jej známe v dnešní době (bez deuterokanonických knih)?
10. Jakým jazykem jsou napsány starozákonní knihy?
11. Co je to Septuaginta (LXX)?
12. Čím je pro nás křesťany LXX významná?
13. Co jsou to deuterokanonické knihy?
14. Na jaké čtyři části můžeme dělit Starý zákon?
15. Vyjmenujte názvy pěti knih Mojžíšových.
16. Jak se jmenují jeskyně, kde byly nalezeny nejstarší svitky Písma svatého?
17. Proč jsou důležité nálezy v Kumránských jeskyních?

Obec Bohdaneč

Zve všechny občany na slavnostní odhalení památníku

**Ježíšova
které se
26. dubna**

**umučení,
koná dne
v 15,00 hod**

v Bohdanči na návsi.

**Tam, kde byl umístěn původní
kříž a kde v minulosti bývalo i
zastavení při oslavách
Svátku Božího těla.**

**Na místě bude možnost i malého
občerstvení.**

🎵 **Obec Bohdaneč a Farnost Bohdaneč
srdečně zvou na letní koncert
duchovní hudby, který se uskuteční**

v sobotu, 14.6.2014, v 15.00

v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči.

Na programu budou **Biblické Písně**
Antonína DVOŘÁKA, od jehož úmrtí
letos 1. 5. uplyne 110 let a další
skladby vážné duchovní hudby,
vystoupí sólistka Národního divadla
v Praze, **Martina BAUEROVÁ** – soprán,
sólista Státní opery Praha,
Michal KLAMO – tenor,
dále vítězové hudebních soutěží,
dirigent **František ŠTERBÁK**
a Jedličkův komorní orchestr mladých!
Všichni jste srdečně zváni! 🎵

✍ ... Příspěvek Ing. Františka Nešpora z Červených Janovic:

Proč chci samostatnou naši farnost.

Především vycházím z dlouholetých zkušeností našich předchozích generací, které za mnohem horších podmínek a v některých obdobích přímo kritických podmínek udržely životaschopnou farnost. Postavily nám kostely, které my jenom udržujeme. I dnešní mladá generace, nad níž často lamentujeme, není úplně netečná ke kostelu. To potvrdily sbírky na opravu našich kostelů.

Vezměme i názor osobnosti jako byl papež Jan Pavel II, který ve svém autorizovaném životopisu říká“ Farnost není nahodilá skupina lidí, ale je to určitý způsob života určité skupiny lidí“.

To, že každá z našich farností je jiná, poznal už náš dřívější kněz Pavel Plíšek, který nám to veřejně oznamoval. Pouze v naší farnosti vím, co mohu očekávat od ostatních farníků ale i ostatní, co mohou očekávat ode mne.

Podívejme se i na dopady překotného rušení farností v pražské diecézi. V jakém stavu jsou jejich kostely na venkově. Za exkurzi stojí například kostel v Solopyskách. Připojením naší farnosti k jiné, nevyřeší naše janovické problémy, ale naopak naše problémy prohloubí a zhorší. Svoje problémy si dokážeme řešit sami, jak to dělaly naše předchozí generace. Nechceme nic jiného, jak jsem to prohlásil na poradě ekonomických farních rad v Hradci Králové, než nechat nás na pokoji a dal jsem slib, že budeme platit desátky.

Proti spojování farností je i ryze ekonomická věc. Na dotaci z jednoho zdroje může farnost žádat jen jednou. Tak například v roce 2013 od Ministerstva kultury obdržela dotaci farnost naše, zbraslavská i pertoltická to jsou 3 dotace. Po spojení farností by to byla pouze 1 dotace pro jednu farnost, ne například pro tři farnosti. Přitom možnost žádat dotaci od kraje není každý rok, dotace prostřednictvím MAS Lípa pro venkov pouze jednou za 2 roky a dotace prostřednictvím Agentury pro zemědělství a venkov pouze jednou za 3 roky. Nabídky dotací nejsou vypisovány každoročně.

Názor biskupství na zrušení našich farností je provázen i zdůvodněním, které jsem slyšel od vikáře a faráře a to na venkově je farářů dost, když se to spočítá na počet lidí, kteří chodí do kostela. Položme si otázku, je tu náš kněz pouze pro nás jak nás někteří nazývají „kostelníky“? Není tu právě pro ty, kteří mu do kostela nechodí? Odmítne kněz pohřbít křesťana jenom proto, že mu nechodil do kostela? Rovněž tak pokřtít dítě rodičů, jejichž návštěva kostela je sporadická.

Je tu krásný příklad z naší farnosti za doby pana děkana Filipa, který svým dlouhým působením dával jasně najevo, že je pro všechny občany farnosti i pro své ideologické odpůrce. Například pravidelně na svatou Annu vzal bonboniéru a chodil přát ke svátku předsedkyni národního výboru, která slušně řečeno, když byla ve funkci, tak mu vůbec nefandila, ba naopak. Ale dočkal se zadostiučinění, až když byla v důchodu a soudruzi ji již nepotřebovali. Když přišel jako důchodkyni přát ke

svátku, tak mu se slzami v očích řekla „pane faráři, Vy jste jediný, kdo si na mne vzpomněl.“

Těm, kteří lámou hůl nad venkovem, je třeba připomenout, jak dlouho se bude na našich polích pěstovat jenom to, co je dneska ziskové, jak dlouho budou rodit pole bez organických hnojiv, co je bez tolik potřebnému rozsahu živočišné výroby? Budeme stále dovážet maso a jiné potraviny ze světa, kde již dnes 1/3 obyvatelstva hladoví. Jak to bude, až zahraniční firmy opustí směrem na východ rozsáhlá betonová prostranství kolem velkých měst? Beton nikoho neuživí. Jak to bude ve světě, když naši zeměkouli má v roce 2050 obývat 9 miliard lidí a to o 2 miliardy více než v současnosti. Nenabude potom venkov na významu a nevzniknou na venkově další možnosti zaměstnání, které v dnešní, konzumní společnosti nejsou potřeba? Nechybí nám myšlení stavitelů katedrál, kteří si byli vědomi, že neuvidí výsledky své práce ani jejich děti, vnuci a často i pravnuci. Přesto nám zanechali ty nejhodnotnější kulturní památky, které dnes plní davy turistů. Neměli bychom myslet na budoucí generace, tak jak ty předchozí mysleli na nás?

Proto nevidím důvod, že bychom dnes měli rušit naše živé farnosti. Bude jich v budoucnu potřeba. Jak říkal Jan Pavel II., války vznikají tam, kde se nedostává chleba. Lidstvo se blíží k okamžiku, kdy se musí rozhodnout, zda se sebezničí, nebo pro své zachování se musí lidé mezi sebou slušně chovat, tj. podle Desatera. Tam potom bude prostor pro naše farnosti, které přežily v horších podmínkách staletí, proto není rozumné a vůbec křesťanské je dnes rušit.

Vraťme se do současnosti, kdy jsou proti nám používány argumenty, že farářů na to, kolik nás chodí do kostela, je jich dost. Kdysi při běžném rozhovoru jsem řekl biskupovi Kajnekovi, že by bylo dobré zjistit i to, kolik procent z celkového počtu obyvatel chodí, například ve stotisícovém Hradci a kolik procent u nás. Dále potom i to, kolik naši farníci a ostatní spoluobčané vyberou na různé sbírky, provoz a opravy kostelů a kolik by to mělo být v přepočtu na počet občanů Hradce.

Krásný přehled o tom dává poslední tříkrálová sbírka. Uvedu porovnání naší obce s Kutnou Horou a Čáslaví:

Obec,město	vybráno Kč	počet obyvatel cca	na 1 obyvatele Kč
Červené Janovice	12 614	730	17,28
Čáslav	36 453	10 000	3,65
Kutná Hora	100 785	21 500	4,69

Z toho vyplývá, že občané naší obce byli 4,7 x štedřejší, než občané Čáslavi a 3,7 x než občané Kutné Hory. Podle naší úrovně by bylo vybráno v Čáslavi o 136 tisíc více a v Kutné Hoře o 270 tisíc více. Stejně by vyšlo porovnání i s jinými velkými městy.

Při tom na venkově je více nezaměstnaných, jsou nižší mzdy, jsou vysoké náklady na dojíždění do práce ve městě, za úřady a službami, které na venkově nejsou. Přitom slycháme v neděli řeči, že bychom měli přispívat více. Není tu na místě přirovnání,

jak Pán Ježíš kárá farizeje, kteří vyjadřují opovržení nad chudou ženou, která přispěla málo do chrámové pokladny, která však přispěla více, protože to bylo z jejího nedostatku a ne z přebytku, jako u farizejů.

Je zde nutno připomenout, že my, dříve narození, pamatujeme, že tříkrálové sbírky za našeho mládí byly pro chudé a nemocné pouze v naší obci a farnosti. Dnes to všechno odevzdáme, zejména na potřeby těchto lidí ve městě. Přitom jako farnost zanedbáváme naši povinnost pomáhat potřebným v naší obci a farnosti.

Ještě upozorním na jeden problém, který může nastat u našich farností. Tím bude navrácení pozemků farnostem. Můžou se objevit názory, že některé farnosti budou zvýhodněny, že se jim vrátí více pozemků a některým málo. V minulosti měl kostel tolik pozemků, aby ho to uživilo. Proto se farnosti musí vrátit tolik, kolik měla v minulosti na počet svých kostelů. Udržovat 3 kostely ve farnosti je i třikrát nákladnější než, když má farnost pouze 1 kostel.

Pro naši farnost tu je ještě něco, co nám dosud pomáhalo a pro budoucnost jistě pomůže. Právě v letošním roce je to 70 let, co naši rodiče a prarodiče nechali zasvětit naši červenojanovickou farnost Panně Marii. Chce někdo z nás znesvětit tento odkaz předchozí generace napomáháním k likvidaci naší farnosti?

Ing. František Nešpor, Červené Janovice

✍ ... Výťah ze zprávy – shrnutí, kterou sepsal Ing. František Nešpor pro farní radu, farníky v Červených Janovicích, ve zprávě shrnul svoji dosavadní činnost, fungování farnosti, zdůvodnění důležitosti samostatné farnosti, doporučení a návrhy k řešení a zlepšení fungování samostatné červenojanovické farnosti:

Jak rozhodovat o penězích farnosti:

„Při návrhu rozpočtu na každý rok musí naše farnost vyčlenit tolik finančních prostředků na naše kostely a farní budovy, aby nedošlo k haváriím a vysokým škodám, na jejichž odstranění bychom už neměli peníze.

Teprve po zabezpečení těchto věcí můžeme uvažovat o odesílání peněz mimo farnost. Nezpochybněji drobné účelové sbírky a povinnosti k biskupství.

Je nutno opravovat i farní budovy, aby se tam mohlo uložit farní lešení, které bude možno použít minimálně 5 let na opravy střech a 10 let na opravy fasád, kamenických prvků a vitráží. Jeho uložení ve Vilémovicích garantuji jenom do mé smrti.

Stručně řečeno musíme sami garantovat životnost naší farnosti. Nemůžeme ji nechat zkrachovat. Potom by už nemohla nikomu nic přispět.

Nemáme více firem jako podnikatelé, kteří některé firmy přivedou do konkurzu, ale vždy si alespoň jednu prosperující firmu ponechají. My máme pouze jednu firmu a tou je naše Římskokatolická farnost Červené Janovice.“

Ing. František Nešpor

550. výročí oslav mírového projektu krále Jiřího z Poděbrad **(1420 – 1471) – středověká EU z českého království**

V letošním roce probíhají v Poděbradech velké oslavy související se středověkou mírovou misí krále Jiřího z Poděbrad. Ten vytvořil projekt Všeobecné mírové organizace křesťanských panovníků, ke které ho inspiroval jeho vynikající poradce Antonio Marini, která měla fungovat na principu národní svrchovanosti států, zásady nevměšování se a řešení sporu před mezinárodním soudním tribunálem. Evropa se tak měla sjednotit v boji proti Turkům a upevnit trvalý mír na svém území. Projekt také počítal s vytvořením smírčího soudu, který by řešil problémy mezi jednotlivými státy, nebo společnou pokladnu, do které by každý panovník přispíval jedním procentem ročně z příjmů, měla se také konat jednotlivá zasedání velvyslanců členských zemí. Tato převratná a svou dobu předbíhající a moderní myšlenka vytvoření společenství evropských národů (obdoby OSN, nebo EU) nakonec nenašla pochopení Jiříkova mírová mise po evropských dvorech se „Smlouvou o nastolení míru v celém křesťanstvu“ byla neúspěšná. Výsledkem bylo pouze uzavření přátelské a spojenecké smlouvy mezi českým a Francouzským královstvím v Dieppe 18. července 1464. Tato vzácná listina je Národní kulturní památkou.

Král Jiří z Poděbrad tehdy poprvé přišel s ideou projektu, který byl nesmírně propracován, neskutečně tak předběhl svoji dobu, protože podle podobných principů dnes Evropa funguje. Tato mírová snaha ze středověkého českého království má přesah do dnešní doby a proto stojí za to, si ji dnes připomenout.
(zpracováno podle internetu)

**„Když moudřejší ustoupí,
potom si hlupáci budou dělat, co se jim zachce.“**

Pavel Kosorin

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

Nabízené odpovědi k snadnějšímu studiu náboženství (ke str.15)

1. Bible vypovídá o Bohu jaký je a o tom, jaké má úmysly s člověkem.
2. Že Bůh při jeho vzniku spolupracuje s člověkem. Boží slovo zaznívá prostřednictvím člověka, kterému jsou ponechány jeho vyjadřovací schopnosti, jeho kulturní zkušenost...
3. Literární, duchovní (alegorický, morální, anagogický).
4. Literární smysl učí, co se stalo, alegorický, v co věřit, morální, jak jednat, a anagogický, kam směřovat.
5. 73 (72).
6. 46 (45).
7. 27.
8. Na jednotlivých územích Izraele se vyvíjely jednotlivé tradice. Tyto tradice se postupně spojovaly a redakčně upravovaly. Hlavní redakční práce na SZ byla vykonána za Babylónského zajetí (586-538 př. Kr.)
9. 4. stol. př. Kr.
10. Hebrejsky, fragmenty aramejsky a část deuterokanonických knih řecky.
11. Řecký překlad SZ z 3.-1. stol. př. Kr.
12. Je to řecký překlad SZ, který bude používat prvotní církve.
13. Knihy, které nejsou součástí židovské Bible (TeNaK), ale přitom jsou v LXX.
14. Knihy Mojžíšovy, knihy historické, knihy sapienciální (básnické a o moudrosti) a knihy prorocké.
15. Genesis, Exodus, Levitikus, Numeri, Deuteronomium.
16. Kumránské jeskyně.
17. Protože se potvrdilo, že Písmo svaté, které nyní čteme, pochází již z doby Ježíšova života – tedy, že se během staletí neposunul význam jednotlivých knih.

AKCE PLÁNOVANÉ V BOHDANEČSKÉ FARNOSTI

* Mše svaté v Třebětíně: **4. května v 9.45**

29. června v 9.45

* **26. 4. v 15.00** svěcení nového kříže v Bohdanči „Na návsi“

* **23. 5. od 7. do 22. hodin, Noc kostelů v Bohdanči**, na programu bude pravděpodobně **Májová mše**, poté možnost **prohlídky kostela a vystoupení trubačů**

* **14. 6. v 15.00**, velký **koncert duchovní hudby v kostele v Bohdanči**, Biblické písně Antonína Dvořáka

* **22. 6. Slavnost Těla a Krve Páně – Boží Tělo v Bohdanči**, pro všechny čtyři farnosti, každá farnost si připraví a vyzdobí svůj oltář

* farní výlet – více podrobností bude včas oznámeno a zveřejněno.

100. VÝROČÍ ZAČÁTKU 1. SVĚTOVÉ VÁLKY - vzpomínka na padlé

**Pomník v Bohdančiči
u kostela**

V letošním roce 2014 si připomeneme významné výročí – 100 let od vypuknutí První světové války. Tento konflikt měl klíčový význam pro naše země, protože na jeho konci se zrodilo samostatné Československo.

Při příležitosti tak významného jubilea se po celé republice uskuteční plno zajímavých akcí, jednou z nich bude také připravovaná výstava fotografa, pana Procházky, ve Spolkovém domě v Kutné Hoře, která se bude týkat legionářů, na které se neoprávněně zapomíná. Pan Procházka při shromažďování dokumentů a fotek zjistil, kolik bylo na kutnohorsku a okolí legionářů a bylo mu líto je také nezmínit. Na několika panelech, kde budou fotky a různé dokumenty, se objeví také legionáři z našeho

okolí, zejména fotky pomníků, které jsou rozestě v našem kraji, například pomník v Bohdančiči u kostela - “Horákův pomník”, který byl postaven za první republiky bohanečskému rodákovi – legionáři, Hynku Horákovi, který byl ke konci války popraven spolu s dalšími legionáři v Itálii, dále tam budou fotky pomníků v Hostkovicích, Třebětíně, Kotoučově a pravděpodobně i v Bělé.

Historie První světové války bývá v dnešní době neoprávněně přehlížena. Přitom to byla právě válka našich pradědečků, v níž se zrodilo moderní válečnictví. Do tohoto velkého světového konfliktu bylo zapojeno velké množství našich předků, kteří bojovali na obou válčících stranách. Do nového století se přitom naši předkové dívali se značným optimismem. Přineslo nové vynálezy, které měly posloužit celému lidstvu: rychlejší a větší lodě, automobily se spalovacími motory i úžasné létající stroje. Všechny novinky techniky měly ale záhy posloužit válečné mašinérii.

Nikdo si nedokázal představit intenzivní vývoj zbraní a zbraňových systémů, rozvoj a využití nových válečných prostředků, masivní využívání nové techniky. S První světovou válkou jsou již trvale spojeny pojmy jako zákopová válka, bitva u Verdunu či bitva na Sommě, masivní použití kulometů, mohutná a dlouhou dobu trvající dělostřelecká palba, první použití otravných plynů a průkopnické nasazení tanků. I přes utrpení vojáků na všech frontách přinesla válka nové prvky do bojových činností, zapříčinila obrovský rozvoj technického pokroku a přinesla nové technické prostředky do oblasti vojenství.

V průběhu První světové války bylo mobilizováno celkem 70 156 000 mužů. Dohodové státy mobilizovaly celkem 44 558 000 mužů. Centrální mocnosti, mezi něž patřilo také Rakousko-Uhersko, pak mobilizovalo 25 598 000. Na straně Dohody padlo 5 413 000 mužů, na straně centrálních mocností 4 029 000 mužů.

Československé legie je označení používané pro jednotky zahraničního vojenského odboje za První světové války. Tento název vznikl až po válce, za války se používalo souhrnné označení revoluční dobrovolná vojska (později zahraniční čs. vojska). Základ těchto vojsk začal vznikat již v roce 1914 z dobrovolníků, kteří se hlásili zejména do carské armády v Rusku. Byli v hojném počtu z Varšavy a jejího okolí, v Rusku vytvořili legendární „Českou družinu“, (nejednalo se pouze o Čechy a Slováky, ti však měli velkou převahu). Jiní dobrovolníci vytvořili ve Francii „Rotu Nazdar“.

(zpracováno podle internetu)

V. NOC S ANDERSENEM - BYLA OPĚT JINÁ A ZNOVU SE POVEDLA ☺

V pořadí již pátá Noc s Andersenem v Obecní knihovně v Bohdanči se konala z pátku 4. dubna na sobotu 5. dubna 2014. Letos jsme rozložili své spacáky a karimatky ve zrekonstruovaných prostorách bývalé školky. Místnost se bude ještě asi doplňovat

záclonami, závěsy, kobercem, či obrázky, ale my jsme si ji prozatím zútulnili pokojovými květinami a barevnými balonky. Poté co se děti zaregistrovaly a vybalily své věci, vzali jsme připravené špekáčky, chléb, staré krabice a sirky a odcházeli jsme směrem za Pilecký rybník do Týpí, cestou jsme se ale ještě stavili u hotelu Agnes pro dřevo. V Týpí rozdělaly předem oheň maminky Houdková a Bauerová a tak si děti mohly rovnou vzít nakrájené špekáčky a začít je opékat na ohni. Venku byl velký stůl, kam jsme se pak všichni usadili a

pochutnali si na buřtíčkách s chlebem, případně hořčicí. Děti běhaly kolem Týpí a hrály různé hry. Po setmění jsme se odebrali do budovy knihovny, kde pokračoval již hlavní program. Tam nás opustily maminky s malými dětmi, které se k nám přidaly na opékání špekáčků.

Pátá Noc s Andersenem probíhala přibližně stejně, jako ty předchozí, na úvod se všichni zúčastnění představili, pak oprezentovali své knížky, které si s sebou přinesli. Poté již následovaly různé hry, doplňovačky, které se letos týkaly detektivního pejska - komisaře Vrťapky, po 22. hodině začalo Tvořeníčko, během kterého jsme si letos vyrobili barevné jarní květinčky z drátků a nylonu, po něm proběhla ještě ukázka pletení ozdobných šňůrek z bavlnky, kolem půlnoci se předávaly opět pamětní listy a diplom komisaře Vrťapky spolu se záložkami Noci s Andersenem, které nám zaslali organizátoři této mezinárodní akce z Knihovny v Uherském Hradišti. O půl noci jsme opět slavili

dětským šampaňským naše páté nocování v bohदानecké knihovně. Po něm následovala tajuplná půlnoční procházka obcí, kdy jsme obešli střed vsi, kolem kostela, fary, došli jsme k hotelu Agnes a pomalu se vraceli zpět. Pak až do rána se střídavě soutěžilo, četly se pohádky, poslouchaly dětské písničky, mlsalo se, nebo povídalo. Po čtvrté hodině ranní byla sice snaha poloviny spáčů ulehnout, ale ne všem se chtělo a tak ti s největší výdrží nespali až do rána. Po snídani si děti sbalily své věci a než si pro ně začali přicházet rodiče, hrály ještě hry a poslouchaly dětské písně. Přestože byly unavené, akce se jim znovu líbila a tak je třeba poděkovat nejen Obecní knihovně v Bohdaněch, ale též Obecnímu úřadu za podporu a hlavně dětem a jejich rodičům. Věříme, že akci budeme schopni za rok uspořádat znovu.

Obecní knihovna v Bohdanči během roku ještě připraví několik akcí, včetně tvořeníček, tyto akce budou včas zveřejněny jako obvykle. Obecní knihovna je otevřená pro veřejnost každou sobotu dopoledne od 9. – 11. hodin a všichni čtenáři jsou vítáni.

Anna Holubová, Obecní knihovna Bohdaněch

Krátce...

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde znovu v létě, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích, náklady na výtisk jednoho čísla činí 8 korun a jeho znění je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu-kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna

Plánované akce:

- * Noc kostelů – bohदानečský kostel se opět k této akci připojí
- * Boží Tělo – slavnost Těla a krve Páně proběhne stejně jako loni pro všechny čtyři farnosti v Bohdanči v kostele
- * koncert duchovní hudby – v sobotu 14. 6. 2014 v 15.00 v Bohdanči v kostele
- * přednáška – informace budou včas zveřejněny
- * farní výlet – informace budou včas zveřejněny.

„Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, začátek i konec“

Bible, Zjevení Janovo: 22, 13

Boží Syn na kříži je skutečně tím posledním.

On, který se sám nazývá alfa i omegou, prvním i posledním, je skutečně i tím nejposlednějším.

Nikdo jiný už není poslední, za ním,

je vždycky před ním!!!

POZEHNANÉ VELIKONOCNÍ SVÁTKY!

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **Mgr. Stanislav Tomšíček**
 Mobil: +420 732 513 972
 Telefon: +420 327 591 170
 E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com
www. **farnostbohdanec.estranky.cz**

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**
 Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**
 Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

Zelený čtvrtek	18.00 - P. Tomšíček	Červené Janovice
Velký pátek	18.00 - P. Tomšíček	Zbraslavice
Bílá sobota	18.00 - P. Tomšíček	Zbraslavice
Hod Boží velikonoční	9.45 Mše svatá – P. Tomšíček	BOHDANEČ
Velikonoční pondělí	9.45 Mše svatá – P. Tomšíček	BOHDANEČ

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	18.00 Mše svatá	Bohdaneč
Jako loni, podle ohlášek na pouť a posvícení		Třebětín
Jako loni, podle ohlášek na pouť a posvícení		Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Bc. Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz